

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/38243 en 06/38239 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van
27 april 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 12 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2007, verzonden op 3 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

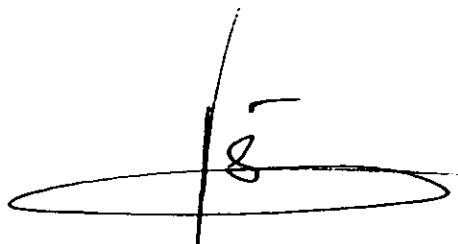
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juli 2007

154-527.

Verzonden: - 6 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/38243

AWB 06/38239

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 27 april 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Pakistaanse,
verblijvende te
eiseres,

geboren op
nationaliteit Pakistaanse,
verblijvende te
eiseres,
gemachtigde mr. E.L. Garnett,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. D.A.M. van der Heijden.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, dan wel de Minister van Justitie.

Bij besluit van 12 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseressen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit hebben eiseressen beroep ingesteld.

Tevens hebben eisers de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er (thans) toe strekt dat uitzetting van eiseressen achterwege wordt gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op het beroep. De verzoeken zijn geregistreerd onder nummer AWB 06/38245 en AWB 06/38240.

AWB 06/38243
AWB 06/38239

2

De beroepszaken zijn behandeld op de zitting van 8 februari 2007, waar eiseressen zijn verschenen in persoon, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is of de besluiten van 12 juli 2006 in rechte stand kunnen houden.
2. Eiseressen hebben reeds eerder, te weten op 21 januari 2006, een asielaanvraag ingediend. De procedure ten aanzien van die aanvraag is afgesloten met een in rechte onaantastbare uitspraak van de rechtbank van 14 februari 2006.
3. Ingevolge artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is, indien na een geheel of deels afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.
4. Volgens vaste jurisprudentie dient de rechtbank in een dergelijk geval, ongeacht of verweerder in de motivering van het bestrede besluit buiten het kader van de nova is getreden, primair te onderzoeken of aan de nieuwe aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, alvorens tot beoordeling van de door verweerder genomen besluiten op de herhaalde aanvraag over te gaan. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten onder andere worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of feiten en omstandigheden van vóór dat eerdere besluit die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.
5. Slechts bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, omstandigheden kunnen verweerder ertoe noodzaken om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van [redacted], in de zaak [redacted] tegen Nederland, JV 1999/45).
6. De rechtbank is van oordeel dat eiseressen aan hun huidige aanvraag geen feiten of omstandigheden ten grondslag hebben gelegd die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. Daartoe overweegt de rechtbank dat hetgeen eiseressen hebben aangevoerd, te weten dat eiseres sub 1 in haar land van herkomst is verkracht en dat eiseres sub 2 door haar familie in haar land van herkomst is mishandeld, geen nova zijn. De rechtbank is van oordeel dat eiseressen deze feiten of omstandigheden in de eerdere procedure konden aanvoeren en hadden behoren aan te voeren. In dit verband is de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 22 juli 2002 (nrs. 200203331/1 en 20020339/1), van oordeel dat eiseressen in de eerste procedure - hoe summier ook - op enigerlei wijze gewag hadden moeten maken van de thans aangevoerde feiten en van hun onvermogen daarover nader te verklaren. Hiervan is in de gedingstukken geen aanwijzing te vinden. Hierbij is naar het oordeel van de rechtbank niet

AWB 06/38243

AWB 06/38239

3

doorslaggevend de enkele omstandigheid dat in het geval van eiseressen sprake is geweest van een AC-procedure. De rechtbank acht voorts van belang dat aan eiseres sub 1 expliciet is gevraagd of zij ooit is mishandeld of gemarteld of seksueel is misbruikt, hetgeen zij toen ontkennend heeft beantwoord. Op de vraag of zij wel over seksueel misbruik of marteling zou hebben verklaard in aanwezigheid van een mannelijke tolk als daarvan sprake zou zijn geweest, heeft eiseres sub 1 geantwoord dat zij dat wel zou hebben gedaan.

7. Aangaande de stelling van eiseres sub 1 dat verweerder niet vertrouwelijk heeft gehandeld, omdat de contactambtenaar haar tijdens het nader gehoor heeft geconfronteerd met verklaringen van haar zus en van haar vader, overweegt de rechtbank dat zij de hiervoor genoemde verklaringen heeft afgelegd, voordat zij in een latere fase van het nader gehoor met de verklaringen van haar vader of haar zus werd geconfronteerd. Dit maakt onwaarschijnlijk dat zij vanwege die confrontatie niets meer durfde te verklaren over de verkrachting, uit angst dat haar vader daarover iets zou vernemen. Voorts is ook aan eiseres sub 2 tijdens het nader gehoor in de eerste procedure expliciet gevraagd of zij ooit is mishandeld of seksueel is misbruikt, hetgeen zij ontkennend heeft beantwoord. Het betoog van eiseres sub 2 dat zij uit angst voor haar vader niet eerder over haar mishandeling heeft verteld faalt, nu verweerder haar terecht heeft tegengeworpen dat zij eerder heeft verklaard haar vader over de mishandelingen te hebben verteld, maar dat hij daar niets tegen kon doen.

8. Nu evenmin is gebleken van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, gaat de rechtbank, onder verwijzing naar het inmiddels rechtens onaantastbare besluit van 26 januari 2006, niet over tot een inhoudelijke beoordeling van de bestreden besluiten.

9. Hetgeen overigens namens eiseressen is aangevoerd leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel.

10. De beroepen zijn derhalve ongegrond.

11. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

12. Beslist wordt als volgt.

MEE

AWB 06/38243

AWB 06/38239

4

Beslissing

De rechthank,

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. D.J. de Lange, rechter, en uitgesproken in het openbaar in
tegenwoordigheid van drs. W. Smeding als griffier op 27 april 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 03 MEI 2007

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Spinhuiswal 2
5211 JG 'S-HERTOGENBOSCH
Postbus 1308
5200 BJ 'S-HERTOGENBOSCH
tel. 073 - 6158800
fax 073 - 6158809
www.rechtsbijstandasiel.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 MEI 2007 ✓	
ZAAKNR.	
AAN:	✓
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380

mw. mr. C.C.M.M. Backerra
advocaat

mw. mr. S.E.B. den Boer
advocaat

mw. mr. H.W. Costermans
jurist

mw. mr. I. van den Elshout
advocaat

mw. mr. E.L. Garnett
advocaat

drs. J.W. de Haan
jurist

mw. mr. J.M. Landsman
jurist

mw. mr. M.A.C. Siemerink
jurist

mw. mr. A.A. Douw
jurist

mr. A.F.J. Lemmens
jurist

appélschrift

'S-HERTOGENBOSCH, 30 mei 2007

Betreft	:		en	
Geboren	:			
Nationaliteit	:	Pakistaanse		
IND-nummer	:	0601.21.0006		0601.21.0007

Geeft te kennen,

en I, verder te noemen appellanten, te dezer
zake woonplaats kiezende te 's-Hertogenbosch, Spinhuiswal 2, ten kantore van de Stichting
Rechtsbijstand Asiel, waarvan mr. E.L. Garnett, advocaat, verklaart tot het indienen van het
onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

dat appellanten hierbij hoger beroep instellen tegen het in kopie bijgesloten afschrift
van de uitspraak van de rechtbank te 's-Hertogenbosch (verder: de rechtbank),
procedure nr. 06/38239 en 06 38243 (productie 1), gedateerd op 27 april 2007,
gefaxt op 3 mei 2007 en ontvangen op 3 mei 2007.

**Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten ten laste dienen te
worden gebracht van de rekening courant van de SRA.**

Dit appélschrift berust op de navolgende grieven:

De eerste grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat.

*"6. De rechtbank is van oordeel dat eiseressen aan hun huidige aanvraag geen
feiten of omstandigheden ten grondslag hebben gelegd die een hernieuwde
rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. Daartoe overweegt de rechtbank dat:
hetgeen eiseressen hebben aangevoerd, te weten dat eiseres sub 1 in haar land van
herkomst is verkracht en dat eiseres sub 2 door haar familie in haar land van
herkomst is mishandeld, geen nova zijn.*

*De rechtbank is van oordeel dat eiseressen deze feiten of omstandigheden in de
eerdere procedure konden aanvoeren en hadden behoren aan te voeren. In dit
verband is de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling
bestuursrechtspraak van 22 juli 2002 (nrs. 200203331/1 en 20020339/1) van
oordeel dat eiseressen in de eerste procedure – hoe summier ook – op enigerlei
wijze gewag hadden moeten maken van de thans aangevoerde feiten en van hun
onvermogen daarover nader te verklaren. Hiervan is in de gedingstukken geen
aanwijzingen te vinden. Hierbij is naar het oordeel van de rechtbank niet
doorslaggevend de enkele omstandigheid dat in het geval van eiseressen sprake is*

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dordengelden
Rechtsbijstand Asiel
Arnhem
rek: 98.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

geweest van een AC- procedure. De rechtbank acht voorts van belang dat aan eiseres sub 1 expliciet is gevraagd of zij ooit is mishandeld of seksueel is misbruikt, hetgeen zij toen ontkennend heeft beantwoord. Op de vraag of zij wel over seksueel misbruikt of marteling zou hebben verklaard in aanwezigheid van een mannelijke tolk als daarvan sprake zou zijn geweest, heeft sub 1 geantwoord dat zij dat wel zou hebben gedaan.

7. Aangaande de stelling van eiseres sub 1 dat verweerder niet vertrouwelijk heeft gehandeld, omdat de contactambtenaar haar tijdens het nader gehoor heeft geconfronteerd met verklaringen van haar zus en van haar vader, overweegt de rechtbank dat zij de hiervoor genoemde verklaringen van haar vader of haar zus werd geconfronteerd. Dit maakt onwaarschijnlijk dat zij vanwege die confrontatie niets meer durfde te verklaren over de verkrachting, uit angst dat haar vader daarover iets zou vernemen. Voorts is ook aan eiseres sub 2 tijdens het nader gehoor in de eerste procedure expliciet gevraagd of zij ooit is mishandeld of seksueel is misbruikt, hetgeen zij ontkennend heeft beantwoord. Het betoog van eiseres, sub 2 dat zij uit angst voor haar vader niet eerder over haar mishandeling heeft verteld faalt, nu verweerder haar terecht heeft tegengeworpen dat zij eerder heeft verklaard haar vader over de mishandeling te hebben verteld, maar dat hij daar niet tegen kan doen.

8. Nu evenmin is gebleken van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, gaat de rechtbank, onder verwijzing naar het inmiddels rechtens onaantastbare besluit van 26 januari 2006, niet over tot een inhoudelijke beoordeling van de bestreden besluiten."

Appellanten zijn van mening dat er wel degelijk sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. Appellanten zijn van mening dat van hen niet gevergd konden worden dat zij over hun verkrachting (sub 1) en het huiselijk geweld waarbij zij ernstig mishandeld is geweest (sub 2) eerder tijdens de AC procedure hadden kunnen aanvoeren.

De rechtbank is van oordeel dat de enkel omstandigheid dat er sprake was geweest van een AC procedure niet doorslaggevend is. Ten onrechte heeft de rechtbank onderdelen van deze procedure in stukjes gehakt en elk onderdeel apart beoordeeld. In de visie van appellanten heeft het feit dat de eerste procedure een AC procedure was, grote invloed gehad op andere aspecten van deze procedure. De gevolgen van de AC procedure dienen in samenhang met de overige aspecten te worden beoordeeld.

Appellanten hadden geen kans om tot rust te komen, vertrouwen opbouwen, en te wennen aan de Nederlandse cultuur waar het wel mogelijk is te praten over verkrachting en huiselijk geweld. Juist bij traumatische gebeurtenissen is dit van belang. In de Vc staat vermeld dat het voorstelbaar is dat een asielzoeker terughoudend zal zijn in het naar voren brengen van traumatische gebeurtenissen en dat dit eerder zal plaatsvinden in een AC procedure. In beoordeling van de rechtbank komt niet tot uitdrukking waarom in het geval van appellanten het niet voorstelbaar zou zijn dat appellanten terughoudend zouden zijn geweest bij het naar voren brengen van deze gebeurtenissen, zoals vermeld in de Vc. Dit wreekt te meer nu in de Vc vermeld staat dat dit eerder het geval zal zijn binnen een AC procedure.

De rechtbank heeft de vragen over mishandeling en seksuele misbruik uit de context van het hele gehoor gehaald en gaat voorbij aan de omstandigheid waarin de gehoren hebben plaatsgevonden. De vragen waarnaar de rechtbank verwijst zijn slechts standaard vragen en tonen weinig begrip voor de terughoudendheid die volgens de VC aanwezig is bij vrouwen die niet durven over deze moeilijke onderwerpen te spreken. Een vrouw niet over haar verkrachting kan spreken vanwege angst en schaamte zal degelijke standaard vragen niet kunnen beantwoorden.

Stichting Rechtsbijstand Asiel LEGAL AID

De rechtbank gaat voorbij aan het feit dat na confrontatie met de verklaringen van hun vader en de andere zuster, vertrouwen geschaad is. Dit versterkt des te meer de terughoudendheid waarvan de Vc spreekt en ontnam appellanten gedurende de rest van de procedure over de verkrachting en ernstig huiselijk geweld te spreken.

Ook gaat de rechtbank voorbij aan het feit dat hier sprake is van een AC procedure met korte termijnen. Zoals algemeen bekend is, is in het AC procedure slechts 5 uur gereserveerd voor rechtshulp. Wegens tijdgebrek in de AC procedure zijn appellanten samen met hun vader voorbereid. Ook is de nabespreking van de nader gehoren en het voornemen gezamenlijk geweest.

Zoals blijkt uit de zienswijze en het beroepschrift hebben appellanten wel degelijk de nova summier aangegeven. Ten onrechte werpt de rechtbank appellante sub 2 datgene wat zij summier heeft aangegeven tegen alsof het een volledige verklaring was. Tijdens haar eerste procedure heeft zij verklaard dat zij geslagen werd maar dat haar vader zei hier niets tegen kunnen doen. Appellante sub 2 heeft op deze wijze het huiselijk geweld summier aangegeven. Zij heeft echter niet een volledige verklaring kunnen afleggen over de ernst van haar mishandeling uit angst en schaamte. Haar vader was niet op de hoogte van hoeveelheid en de ernst van het huiselijk geweld.

Appellanten hebben diverse keren verklaard dat zij erg bang waren voor hun familie. Zij werden bedreigd door hen. Uit angst en schaamte konden zij niet praten over de oorzaak van hun angst. Door over de verkrachting en ernstig huiselijk geweld te spreken, zouden zij de eer van de familie schaden deze zou gewroken worden door hun vader en/of familieleden. Pas na het vertrek van hun vader werd de angst minder en durfden zij hierover te spreken.

In de zienswijze is gewezen naar de kritiek op de AC procedure. Recentelijk heeft het CAT in een uitspraak geoordeeld dat de AC procedure onzorgvuldig is.

De minister heeft niet bestreden dat verkrachting, huiselijk geweld en dreigende eerwaak in strijd is met artikel 3 EVRM. Noch heeft de minister bestreden dat informatie die overgelegd is over de situatie van vrouwen in Pakistan die hiervan slachtoffer zijn. Appellanten zijn afkomstig van een streng islamitische familie. Zij passen de traditionele levensregels strikt toe. Appellanten zijn volstrekt afhankelijk van hun familie en hebben geen rechten.

In de visie van appellanten is een strikte toepassing van artikel 4:6 Awb in hun geval in strijd met artikel 3 EVRM. Appellanten beroepen zich op de bijzondere omstandigheden van dit geval: het feit dat zij uit angst en schaamte niet over hun traumatische ervaringen hebben kunnen spreken, de schending van de geheimhoudingsplicht door de contactambtenaar tijdens het nader gehoor en de beperkingen die de AC procedure met zich meebrengt. Uit de uitspraak van het Europese Hof in de zaak van (JV 1998/45) volgt dat onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden noodzaak kan bestaan om nationale procedureregels niet tegen te werpen. De rechtbank heeft zulks miskend.

Conclusie

Gezien het voorgaande is de aangevallen uitspraak volgens appellanten in strijd met, althans geeft een verkeerde toepassing aan diverse verdragsbepalingen. Daarnaast wordt in dit verband ook gewezen op ongeschreven internationaalrechtelijke bepalingen en beginselen. Tevens menen appellanten dat de aangevallen uitspraak in strijd is met, althans een verkeerde toepassing geeft aan diverse geschreven en ongeschreven nationale wettelijke bepalingen, waaronder de Vreemdelingenwet 2000 en de Algemene Wet Bestuursrecht.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Op grond van hetgeen hierboven uiteen is gezet verzoeken appellanten uw college derhalve:

- De aangevallen uitspraak van de rechtbank te vernietigen;
- Zelf in de zaak te voorzien en te bepalen dat aan appellanten alsnog asiel verleend wordt op grond van artikel 29 aanhef en onder a, althans onder b, althans onder c, althans onder e, althans onder f Vw;
- Althans de rechtbank in die zin opnieuw een uitspraak te laten doen;
- Met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr mr E.L. Garnett
gevolmachtigde